

Un actor solitar, de mare valoare și popularitate

Ovidiu-Iuliu Moldovan s-a născut la 1 ianuarie 1942, în comuna Vișinelu, județul Mureș într-o familie de români patrioți, fiind fratele cunoscutului regizor Mircea Mureșan. Din fragedă pruncie, la 3 ani, a rămas orfan de tată. În timpul ocupației hortiste din perioada celui de-al Doilea Război Mondial, părintele său, ofițerul Iuliu Moldovan a fost arestat și ucis de autoritățile fascistohortiste odată cu mulți români ardeleni, dramă ce avea să-l marcheze profund pe viitorul mare actor. După finalizarea studiilor liceale la colegiul Mihai Viteazul din Turda, Ovidiu-Iuliu Moldovan a urmat cursurile Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică din București, pe care l-a absolvit în 1964, fiind repartizat la Teatrul Național din Timișoara, unde a debutat în piesa Pogoară iarna de Max Anderson.

Timp de patru ani a jucat la teatrul timișorean remarcându-se în piese precum: Pădurea împietrită, Romulus cel Mare, Anotimpurile, A douăsprezecea noapte etc. Din 1965, Ovidiu-Iuliu Moldovan trece la Teatrul Național București, pe care nu-l mai părăsește până la sfârșitul vieții, jucând timp de peste 30 de ani în nenumărate piese de mare succes din repertoriul românesc și internațional. Dintre piesele în care a făcut roluri memorabile amintim: Regele Lear, Caligula, Despot Vodă, Jocul ielelor, Furtuna, Moștenirea, O trilogie antică -Medeea, Avram Iancu, Livada de vișini, Azilul de noapte, Cadavrul viu, Noaptea regilor, Celălalt Cioran (ultima, în 2002) ș.a.

*Independența
prin Cultură*

De asemenea, a jucat și în piese de teatru TV precum: Robespierre, Cei din urmă, Turnul de fildeș, Hanul de la răscruce, Bălcescu ș.a., fiind totodată distribuit și în peste 60 de roluri în spectacole de teatru radiofonic. În paralel, datorită talentului, măiestriei și fizicului său de excepție, Ovidiu-Iuliu Moldovan a fost solicitat de-a lungul timpului să joace în numeroase filme artistice românești, dintre care menționăm: Despre o anume fericire (1973); Actorul și sălbaticii; Concert din muzică de Bach; Un august în flăcări (serial TV din 1975); Dincolo de pod; Bunicul și doi delincvenți minori; Trei zile și trei nopți; Tufă de Veneția; Buzduganul cu trei pecetei; Mai presus de orice; Profetul, aurul și ardelenii; Artista, dolarii și ardelenii; Pruncul, petrolul și ardelenii; Între oglinzi paralele; Un om în loden; Castelul din Carpați; Lumini și umbre (serial TV din 1981); Semnul șarpelui; Întâlnirea; Dragostea și Revoluția; Misterele Bucureștilor; Horea (filmul său de referință din 1984); Un saltimbac la Polul Nord; Sosesc păsările călătoare; Maska de argint; Secretul lui Nemesis; Punct și de la capăt; Cuibul de viespi; Egreta de fildeș; Misiunea (serial TV, 1988); Somnul insulei; Nopți de cristal; Călătorie de neuitat; Crăciun însângerat; Craii de curte veche; Anul tinereții noastre ș.a. F

fiind pasionat de poezie (în special de Eminescu) și un excepțional recitator, a luat parte la numeroase emisiuni de televiziune dedicate poeziei, iar în perioada anterioară Revoluției, a

participat la mai multe turnee în țară cu spectacole de muzică și poezie românească alături de actrița Leopoldina Bălănuță, muzicologul Iosif Sava și instrumentistul Aurelian Octav Popa.

Ultima sa apariție pe scenă a avut loc la 15 ianuarie 2008 (cu două săptămâni înainte de a pleca la cele veșnice) în spectacolul extraordinar de lirică eminesciană Trecut-au anii, desfășurat la Teatrul Național București, alături de marii actori și recitatori Leopoldina Bălănuță și Ion Caramitru. În întreaga sa carieră artistică de excepție, Ovidiu-Iuliu Moldovan a fost premiat în mai multe rânduri cu Meritul Cultural, Premiul UNITER, Ordinul Steaua României în grad de Cavaler, titlul de Societar al Teatrului Național, dar cel mai mult, a fost răsplătit de aplauzele și iubirea publicului.

În viața particulară a fost singuratic, introvertit, sensibil, sobru, bun coleg și apropiat inclusiv de tineri, niciodată căsătorit, fără copii. După o lungă suferință cauzată de o boală necruțătoare (cancer), Ovidiu-Iuliu Moldovan a încetat din viață la 12 martie 2008, fiind înmormântat la cimitirul Bellu din Capitală, pe Aleea Actorilor. Rămâne în urma sa o carieră artistică impresionantă, iar filmele în care a jucat se vizionează și azi cu plăcere de toate generațiile.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*